

og for fælles drøftelser. Arbejdet på det område – i hvert tilfælde på parlamentarisk niveau – foregår i Nordenudvalget, og derfor må jeg selvfølgelig nødvendigvis tage udgangspunkt heri.

Jeg vil ikke i dag i denne debat skjule, at der fortsat er problemer med at finde den endelige form for samarbejde. Vi må derfor alle uanset partifarve være på vagt, sådan at de nye udvalg og den nye opdeling, der netop skulle give anledning til, at der her bliver et samlingspunkt for alle de indre anliggender, ikke udvikler sig til en base for 20 nye underudvalg, der hver for sig lever deres eget liv og fortsætter det hidtidige arbejde, som ikke er videreført i den nye struktur.

Jeg ved, at det ikke er ministerens ansvar. Det er vores her i Folketinget, og principielt må det selvfølgelig fastholdes, at underudvalg er undtagelsen fra reglen, og at disse skal være tids- og opgavebegrænsede.

Det har hidtil med god grund været hævdet, at Nordisk Råd var mere papir end politik. Det er sandt, og det var synd, men vi bør i fællesskab både fra regeringens side og fra parlamentarisk side sørge for, at denne myte ikke på ny bliver til virkelighed i den nye struktur.

Omkring det europæiske samarbejde er det naturligt, at spørgsmål af betydning for det nordiske samarbejde, som er på den europæiske dagsorden, også drøftes i det nordiske samarbejde. Det giver et godt afsæt for at kunne styrke de enkelte landes argumentation og tjener også til gensidig inspiration.

Til gengæld er det lige så sikkert, at Norden samlet og de nordiske lande hver for sig ville blive svækket europæisk, hvis det nordiske samarbejde på nogen måde antager karakter af et koordinerende organ. Ikke kun fordi alle lande ikke har samme tilknytning til det europæiske samarbejde, men i lige så høj grad fordi det langt fra er sikkert, at de nordiske lande har fælles interesse i de enkelte spørgsmål, og fordi det langt fra er sikkert, at en behandling på fælles-nordisk plan overhovedet kunne føre til et fælles standpunkt, ud over at det tager tid.

Den udvikling skal vi kæmpe imod, og derfor skal og må det nordiske samarbejde på dette felt selvfølgelig være af rent nordisk karakter, som der også lægges op til i ministerens redegørelse.

Den tredje søjle er jo til gengæld den nye, den med de store perspektiver. Åbningen mod øst har givet det nordiske samarbejde en ny dimension. De baltiske lande banker på døren såvel til

NATO som til EU, og set med danske øjne er det vigtigt, at netop de nordiske lande bakker op, støtter og arbejder for, at disse landes egne ønsker og synspunkter kan blive gennemført. Det kan godt give en anderledes debat i det nordiske samarbejde, en debat, vi ikke må vige tilbage fra at tage. Den yderligere læggen vægt på, at vi bruger partigrupperne, giver selvfølgelig også en ny dimension netop i denne tredje søjle om nærområderne.

Det er positivt, at spørgsmål af den karakter er kommet på den nordiske dagsorden, og det står klart, at vi her har en fælles interesse i den fremtidige udvikling i vores del af verden, nemlig hele Østersøområdet. Det er af uhyre betydning for de nordiske lande, at den fremtidige placering af hele Østersøområdet kommer på den internationale dagsorden, og at det er de nordiske synspunkter, der styrer debatten på det område.

Ud over de tre søjler er der jo også sket en generel omorganisering. Vi har med den nye struktur taget et skridt ind i fremtiden med Nordisk Råd. Organiseringen er naturligvis et kompromis. Fra konservativ side havde vi gerne taget yderligere et skridt i samme retning, men vi vil arbejde for, at samarbejdet nu kan finde et godt leje, hvor det, der foregår, er meningsfyldt og interessant for omverdenen og positivt for det nordiske samarbejde.

Vi ser positivt på, at partigrupperne har fået en øget indflydelse, og vi ser positivt på de meldinger omkring de nye debatordre, som også ligger i ministerens redegørelse.

Det kan godt være, at der i løbet af den kommende tid vil være behov for yderligere justeringer af formen. Fra konservativ side håber vi, at der så vil være en vilje fra alle parter til at sikre, at nødvendige ændringer kan gennemføres.

Jeg synes, der også er grund til at rose, at det er lykkedes at foretage administrative forenklinger, samt sammenflytningen i København. Det må jo ikke være sådan, at de nordiske budgetter er urørlige, og når man rører ved budgetterne alle andre steder i de statslige administrationer, må man selvfølgelig også tage det nordiske budget op til overvejelse. Det er ikke sådan, at man bare skal skære det væk, fordi man ikke kan lide det, men fornuftige synspunkter på, hvad man bruger pengene til, og fornuftige budgetjusteringer hører selvfølgelig også hjemme på dette område. Man er ikke fredet. Heri er jeg helt enig i bl.a. de bemærkninger, som kom fra Venstres ordfører.